

תלמוד הי

פרק אלו מעיאות

חצי התלמוד

אסנה א' - אלו מציאות שלו - של כא' עמוס א'

כל זכויות ההדפסה והעתקה או צילום בכל דרך שהיא, בין בארץ בין בחוץ לארץ

שמורות עפ"י דין תורה ולהבדיל עפ"י חוק הזכויות הבינלאומי

לחיים שוואב.

haim0370@gmail.com

ואלו חייב להכריז **אלו מציאות שלו**

אלו מציאות שלו

מצא

כריכות ברשות הרבים	מענות מפוזרות	פירות מפוזרין
------------------------------	-------------------------	-------------------------

וחתיכות של בשר	מחרוזות של דגים	ככרות של נחתום	ועגולי דבילה
--------------------------	---------------------------	--------------------------	------------------------

ולשונות של ארגמן	ואניצי פשתן	וגיזי צמר הלקוחין ממדינתן
----------------------------	-----------------------	-------------------------------------

הרי אלו שלו

דברי רבי מאיר

רבי יהודה אומר

כל שיש בו שינוי

חייב להכריז

כיצד?

מצא

נכר ובתוכו מעות	עגול ובתוכו חרס
---------------------------	---------------------------

רבי שמעון אומר

כל כלי אנפוריא
אין חייב להכריז

מיצא פירזת מפורדין

ונכמה

אמר רבי יצחק

קב בארבע אמות

היכי דמי

ואי

זרק הינוח

אפילו

בזיר מהכי נמי לא

אי

זרק נפילה

אפילו

טובא נמי

אמר רב עוקבא בר חמא

במנשתא דבי דרי עסקינן

בעיר מהכי

ארו

והדר אתי ושקיל להו

ולא מפקר להו

קב בארבע אמות

זנפיש טפח ייפו

לא ארו איניל

ולא הדר אתי ושקיל להו

אפקורי מפקר להו

בעי רבי ירמיה

חצי קב בשתי אמות

מהו

קב בארבע אמות

או דלמא משום דלא חסיבי

וחצי קב בשתי אמות
פיון דלא חסיבי
מפקד להו

טעמא מאי משום דנפיס טרחייהו

חצי קב בשתי אמות
פיון דלא נפיס טרחייהו
לא מפקד להו

קביים בשמונה אמות

מהו

קב בארבע אמות

או דלמא משום דלא חסיבי

וקביים בשמונה אמות
פיון דחסיבי
לא מפקד להו

טעמא מאי משום דנפיס טרחייהו

וכל שכן

קביים בשמונה אמות
פיון דנפיס טרחייהו סכי
מפקד להו

קב שומשמין בארבע אמות

מהו

<p>דלמא</p> <p>משום דנפיש טרחייהו</p> <p>וכל שכן שומשמין</p> <p>כיוון דנפיש טרחייהו טפי</p> <p>מפקר להו</p>	או	<p>קב בארבע אמות</p> <p>טעמא מאי</p> <p>משום דלא חשיבי</p> <p>ולשמין כיוון דחשיבי</p> <p>לא מפקר להו</p>
---	----	--

קב תמרים בארבע אמות קב רמונים בארבע אמות

מהו

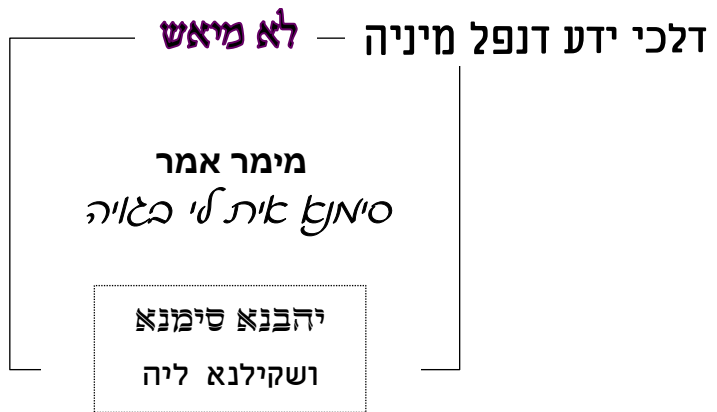
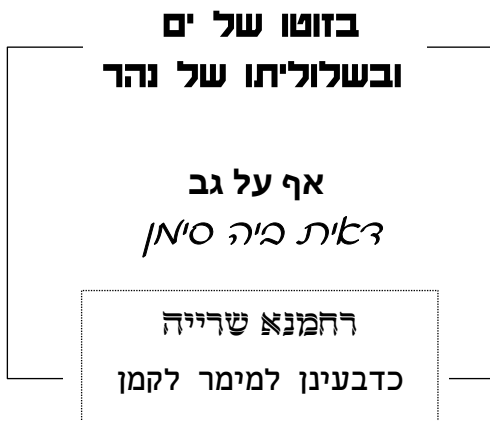
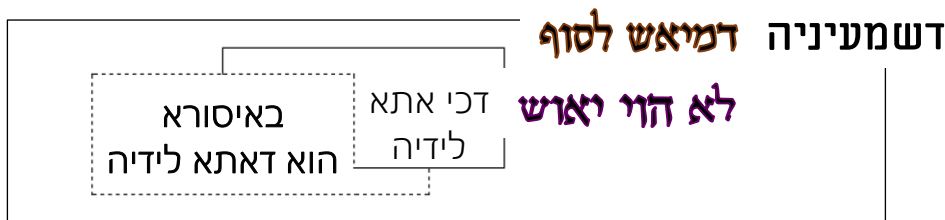
<p>דלמא</p> <p>משום דנפישא טרחייהו</p> <table border="1" style="margin: 10px auto;"> <tr> <td style="text-align: center;">וקב רמוני בארבע אמות</td> <td style="text-align: center;">וקב תמרי בארבע אמות</td> </tr> </table> <p>כיוון דלא נפיש טרחייהו</p> <p>לא מפקר להו</p>	וקב רמוני בארבע אמות	וקב תמרי בארבע אמות	או	<p>קב בארבע אמות</p> <p>טעמא מאי</p> <p>משום דלא חשיבי</p> <table border="1" style="margin: 10px auto;"> <tr> <td style="text-align: center;">קב רמוני בארבע אמות</td> <td style="text-align: center;">קב תמרי בארבע אמות</td> </tr> </table> <p>נמי</p> <p>כיוון דלא חשיבי</p> <p>מפקר להו</p>	קב רמוני בארבע אמות	קב תמרי בארבע אמות
וקב רמוני בארבע אמות	וקב תמרי בארבע אמות					
קב רמוני בארבע אמות	קב תמרי בארבע אמות					

איתמר יאוש שלא מדעת

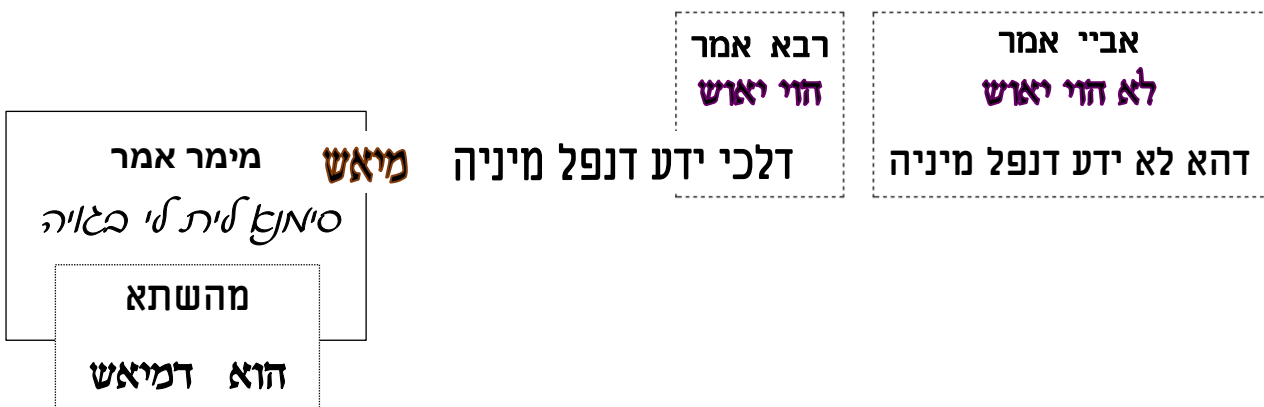
ורבא אמר
חזי יאוש

אביי אמר
לא חזי יאוש

דבר שיש בו סימן
כולי עלמא לא פליגי
דלא חזי יאוש ואף על גב

כי פליגי
דבר שאין בו סימן
דנבנא חמנא בנ סימן

(סימן פמג"ש ממקגט"י ככסע"ז)

תא שמע פירות מפורזין

הא לא ידע דנפל מיניה

הא אמר רב עוקבא בר חמא הכא

במכנשתא דביזרי עסקין
במכנשתא דביזרי עסקין
דאבידה מדעת היא

תא שמע מעוה מפורזות

הרי גאלו שלו

אמאי

הא לא ידע דנפל מיניה התם נמי

הכא נמי

כדרכי יצחק דאמר
אדם עשוי למשמש בכיסו
בכל שעה ושעה

אדם עשוי למשמש בכיסו
בכל שעה ושעה

תא שמע

ולשונות של ארגמן

הרי גאלו שלו

אמאי

הא לא ידע דנפל מיניה

התם נמי

אגב דחשיבי

משמושי ממשמש בהו וכדובי יצחק

תא שמע

עיגולי דבילה וככרות של נחתום

הרי גאלו שלו

אמאי

הא לא ידע דנפל מיניה

התם נמי

אגב דיקירי

מידע ידע בהו

תא שמע המוצא מעות

בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ובכל מקום שהרבים מצויין שם

הרי אלו שאלו

מפני שהבעלים מתיאשין מהן

והא לא ידע דנפל מיניה

אמר רבי יצחק

אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה

תא שמע

מאימתי כל אדם מותרים בלקט

משילש בה הממשותת

ואמרין

מאי נמושות

ריש לקיש

אמר לקוטי בתר

ואמר רבי יוחנן

סבי דאזלי אתיגרא

ואמאי

נהי דעניים דהכא מיאשי

איכא עניים בדוכתא אחריתא דלא מיאשי

אמר כיון דאיכא עניים הכא

הנך מעיקרא איאושוי מיאשי

ואמר עניים דהתם מלקטי ליה

בזיתים ובחרובים
אסור

אי הכי
אפילו רישא נמי

אמר רב פפא תאנה עם נפילתה מאסת

אסכת גמא מ'ט'טא פ'ק ג - א'לו מ'ט'טא
אסנת א' ט'ט' ט'ט' כ'ט א'ט'ט' ג' ט'ט' כ'ט א'ט'ט' א

תא שמע:

ומה שנתן נתן	מה שנטל נטל
-----------------	----------------

בשלמא
גזלן וירדן
דקא חזי להו ומיאש

אלא
גנב
מי קא חזי ליה דמיאש

תרגמה רב פפא בלסטים מזוין
 תרי גוונני גזלן
 אי הכי
 היינו גזלן

תא שמע:

ישטף נהר קוריו עציו ואבניו

ונתנו התיק לזה חבירו

הרי אלו שלו

מפני שנתיאשו הבעלים

טעמא

דנתיאשו הבעלים

הא סתמא

לא

הכא בטאי עסקינן

כשיוכול להציל

איי הכי

איי

אימא סיפא

אס היו הבעלים ארזקין אחרים

חייב להחזיר

ביכולין להציל

לאי אריא ארזקין

אפילו

איו מדפיו נמי

הכא בטאי עסקינן

ביכולין להציל ענל ידי הדחק

איו מדפיו

אייאשי מיאש

מדפיו

לא אייאוש

תא שמע:

כיצד אמרו התורים

שלא מדעת

תרומה תרומתו

הרי

שירד לתוך יסדה חבירו
וליקט ותרם שלא ברשות

ואם	לא	ואם	חושש משום גזל
תרומתו	תרומה	אין תרומתו	תרומה

ומנין הוא יודע
אם חושש
משום גזל ואם לאו

הרי

שבא בעל הבית ועצאו ואמר לו
כלך אצל יפות

ואם	לא	ואם	נמצאו יפות מהן
אין תרומתו	תרומה	תרומתו	תרומה

ליקטו הבעלים
והוסיפו עליהן
בין כך ובין כך
תרומתו תרומה

אכי

נמצאו יפות מהן
תרומתו תרומה

בעידנא דתרם הא לא הוה ידע אכאי

תרגמה רבא אליבא דאביי דשויה שליח

זהכי נניי עיסתברא

דאי סלקא דעתך
דלא שוויה שליח
מי הויא תרומתו תרומה

והא אתם

גם אתם	
אמר רחמנא לרבות שלוחכם	
אף שלוחכם לדעתכם	מה אתם לדעתכם

אלא

הכא במאי עסקינו

כגון דשויה שליח

ואמר ליה זיל תרום
ולא אמר ליה
תרום מהני

וסתמיה דבעל הבית
כי תרום

ואזל איהו
ותרס מיפול

מביננות האל תרום

ובא בעל הבית ומצאו

ואמר ליה כלך אצל יפות

אם נמצאו יפות מהן
תרומתו תרומה

ואם לאו
אין תרומתו תרומה

אמימר ומר זוטרא ורב אשי

אקלעו לבוסתנא דמרי בר איסק
אייתי אריסיה תמרי ורימוני
ושדא קמייהו

מר זוטרא

לא אכיל

אמימר ורב אשי

אכלי

אדהכי

אתא מדי בר איסק

אשכחיהו

ואמר ליה לאריסיה

אמאי לא אייתית להו לרבנן

מהנך שפירתא

אמרו ליה אמימר ורב אשי
למר זוטרא

השתא אמאי לא אכיל מר

התניא

אם נמצאו יפות מהן
תרומתו תרומה

אמר להו

הכי אמר רבא

לא אמרו

כלך אצל יפות

אלא

לענין תרומה בלבד

משום

דמצוה הוא

וניחא ליה

אבל הכא משום

פסיפותא הוא

דאמר הכי

תא שמע

<p>נגבדו אר על פי שמח אינן בכי יותן</p>	<p>ועמח הרי זה בכי יותן</p>
---	---------------------------------

טעמא מאי

לאו משום דלא אמרינן

<p>מעיקרא נמי ניחא ליה</p>	<p>כיון דאיגלאי מילתא דהשתא ניחא ליה</p>
--------------------------------	--

עד שיהו

שאני התם דכתיב כלי יתן

אי הכי רישא נמי

התם

כדרב פפא
דרב פפא רמי
כתיב כי יתן וקרין כי יותן

הא כיצד

בעינן

כי יותן דומיא דכי יתן

מה יתן לצעת	אך כי יותן נמי לצעת
----------------	------------------------

תא שמע

דאמר רבי יוחנן

משום

רבי ישמעאל בן יהוצדק

מנין לאבידה ששטפה נהר
שהיא מותרת
פניא דשטפה

דכתיב

וכן תעשה לזמורו

וכן תעשה לשבולתו

וכן תעשה לכל אבידת אוזיק

יציאתה 13
שאבודה ממנו

ואינה מצויה אצל כל אדם

איסורא דומיא דהיתידא

מה

היתידא

אף

ואיסורא

והלכתא

כוותיה דאביי ביע"ל קג"ס.

אמר ליה רב אחא בריה דרבא **לרב אשי:**
זכי לאחר דאיתתה רבא

הני תמרי דזיקא
היכי אכלינן להו

אמר ליה

כיון

דאיכא שקצים ורמשים
צקא אלאי להו

מעיקרא
יאוסי היאס מניהו

יתמי דלאו בני מחילה נינהו

מאי אמר ליה

באגא בארעא דיתמי

לא מחקינן:

כרכתא

מוחזק ועומד

מאי

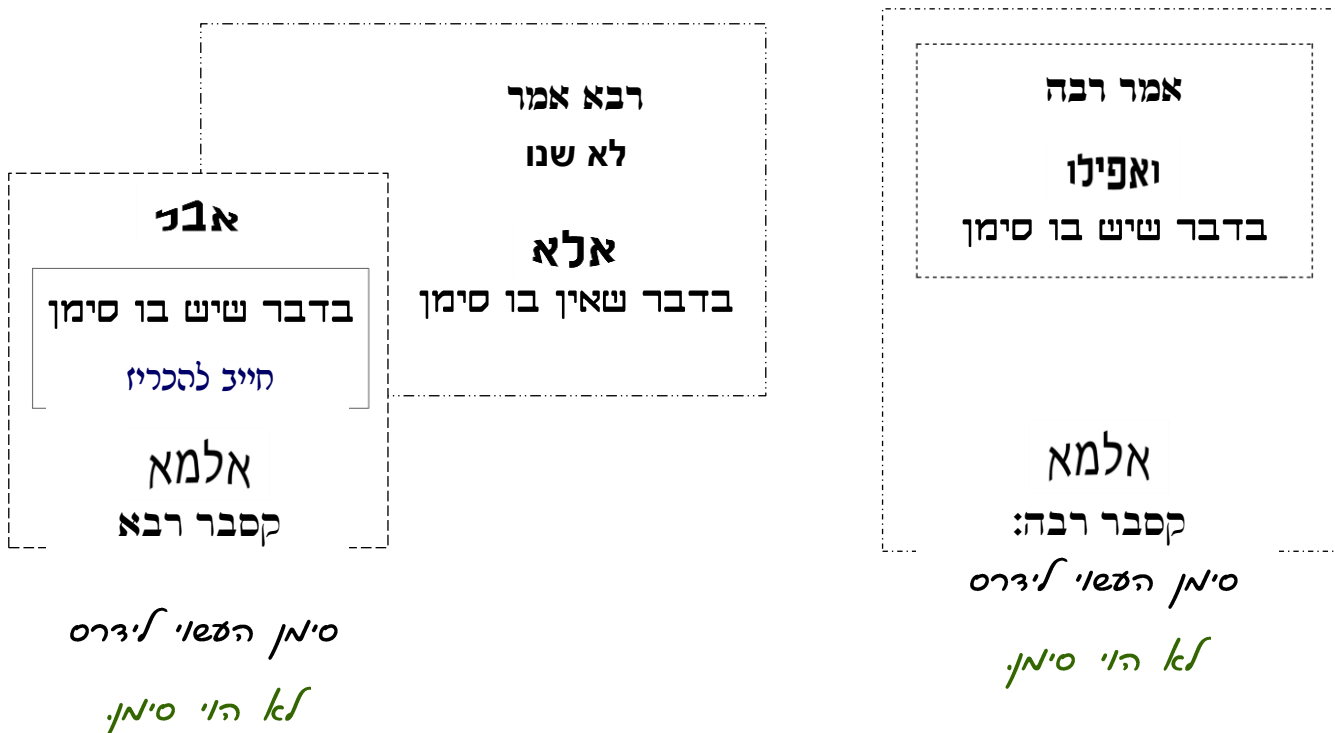
מאי

אמר ליה

אסירן

כריכות ברשות הרבים

הרי אלו שלו

ואיכא דמתני להא שמעתא
באנפי נפשה

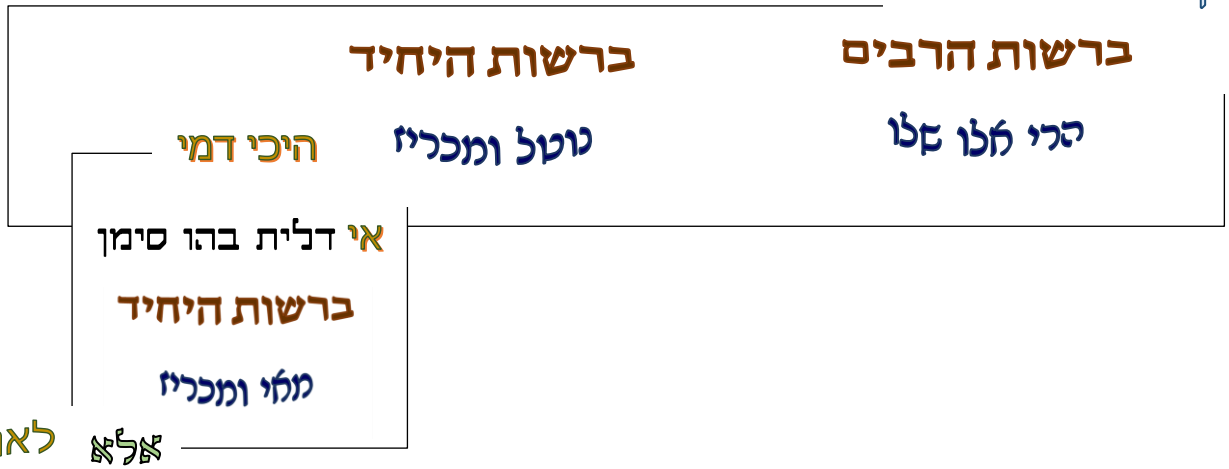
סימן העשוי ליזרס

ורבא אמר
הוי סימן

רבה אמר
לא הוי סימן

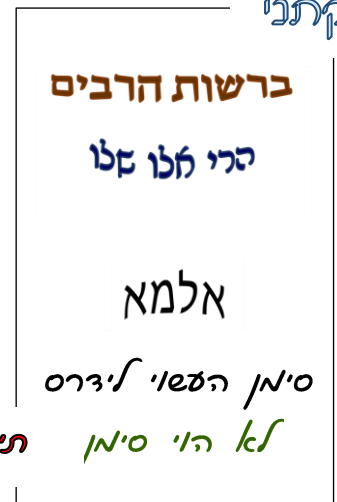
תנן

כריכות

דאית בהו סימן

וקתני

תובתא דרבא

אמר לך רבא

מכריז מקום

דאיתמר

תא שמע

תא שמוע:

<p>הא של בעל הבית חייב להכריז</p>	<p>ככרות של נחתום הרי אלו שלו</p>
---------------------------------------	---------------------------------------

של בעל הבית מאי טעמא
כינן דאית בהו סימן
דמידע ידיע רפתא דאיניש איניש הוא

<p>ולא שנא רשות היחיד</p>	<p>ולא שנא רשות הרבים</p>
-------------------------------	-------------------------------

נוטל ומכריז

אלמא:
סימן העשוי ליזרס הוי סימן
תיובתא דרבה !

אמר לך רבה:
התם היינו טעמא
משום דאין מעבירין על האוכלין.

והא

והאיכא בהמה וכלבים
באתרא
דלא שכיחי בהמה וכלבים.

איכא נכרים
נכרים
חיישי לכשפים

לימא כתנאי

רבי יהודה אומר:
כל דבר שיש בו שנינו
חייב להכריז.

כיצד?

מצא

ככר ופתוכו אצות.	שגורל ופתוכו חרס
---------------------	---------------------

סברוה:

דבולי עלמא

ומעבירין על האוכלין	סימן הבא מאיליו הוי סימן.
------------------------	------------------------------

מאי לאו

בסימן הששוי איזרס

קא מיפרלגי

ומר סבר: הוי סימן?	מר סבר: לא הוי סימן.
-----------------------	-------------------------

אמר רב זביד משמיה דרבא:

אי סלקא דעתך

דקא סבר תנא קמא

ומעבירין על האוכלין	סימן הששוי איזרס לא הוי סימן
------------------------	---------------------------------

ככרות של בעל הבית
ברשות הרבים
אמאי מכריז?

אלא

ורבה אמר לך

דכולי עלמא

ואין מעבירין
על האוכלין.

סימן הששוי ליזרס
לא הוי סימן

והפא

בסימון הבא מאיליו
קא מיפלגי

ורבי יהודה
סבר
הוי סימון

דתנא קמא
סבר
לא הוי סימון

אמר רב זביד משמיה דרבא:

דכולי עלמא
סברי

ומעבירין
על האוכלין.

סימן הששוי ליזרס
הוי סימן

והפא

בסימון הבא מאיליו
קא מיפלגי

ורבי יהודה
סבר
הוי סימון

דתנא קמא
סבר
לא הוי סימון

איכא דאמרי:

סברוה
דכולי עלמא

וסימן הששוי ליזרס
לא הוי סימן

סימון הבא מאיליו
הוי סימון

משאי לאו

במעבירין על האוכלין
קא מיפלגי

ומר סבר
אין מעבירין

דמר סבר
מעבירין

אמר רב זביד משמיה דרבא:

אי סלקא דעתך סברי

סבר תנא קמא

ככרות של בעל הבית
ברשות הרבים
אמאי מכרין

ומעבירין על האוכלין.	סימן הששוי ליזרס לא הוי סימן
-------------------------	---------------------------------

אלא

אמר רב זביד משמיה דרבא:

דכולי עלמא סברי:

ומעבירין על האוכלין.	סימן הששוי ליזרס הוי סימן
-------------------------	------------------------------

ורבה אמר לך

דכולי עלמא

ואין מעבירין על האוכלין.	סימן הששוי ליזרס לא הוי סימן
-----------------------------	---------------------------------

והכא

והכא

בסימון הבא מאיליו

קא מיפלגי

ורבי יהודה סבר הוי סימון	דתנא קמא סבר לא הוי סימון
--------------------------------	---------------------------------

בסימון הבא מאיליו

קא מיפלגי

ורבי יהודה סבר הוי סימון	דתנא קמא סבר לא הוי סימון
--------------------------------	---------------------------------

אמר רב זביד משמיה דרבא: כללא דאבידתא:

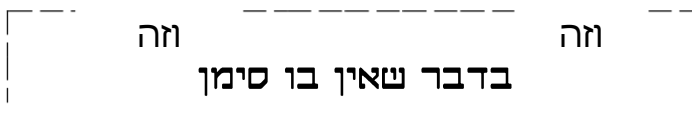
כיון דאמר

ווי ליה לחסרון כס.

מיאס ליה מינה.

ואמר רב זביד משמיה דרבא: הלכתא

כריכות

חייב להכריז.

ומחרוזות של דגים.

אאא?

ולהוי מנין סימן במנינא דשוין	להוי קשר סימן בקטרא דצ"ידא דכולי עלמא הכי מקטרי
---------------------------------	---

בעו מיניה מרב ששת:

[מנין]

לא הוי סימן?	א	הוי סימן
--------------	---	----------

אמר להו רב ששת:
תנביתורה

מצא

וכל בלי מתכות	גמטרון של אבר	וכלי נחושת	כלי כסף
------------------	------------------	---------------	------------

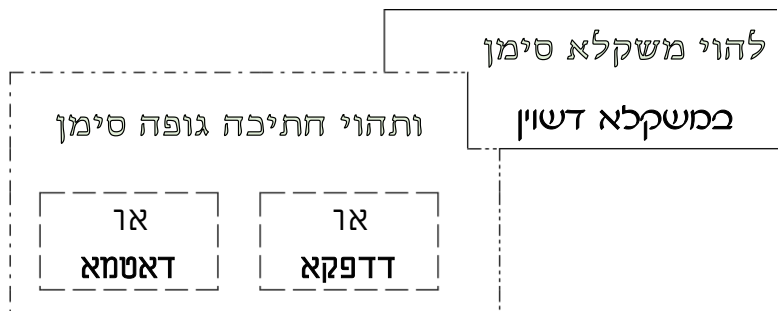
הרי זה לא יחזיר

עד שיכין משקלותיו. ומדמשקל הוי סימן	א	עד שיתן אות
---	---	----------------

מדדה ומנצין נמי הוי סימן

וחתיכות של בשר וכו'.

אנא?

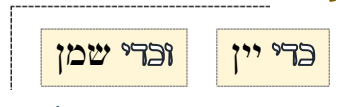

אמר מר:

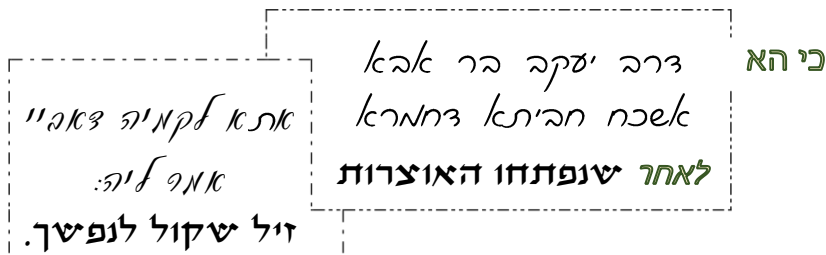
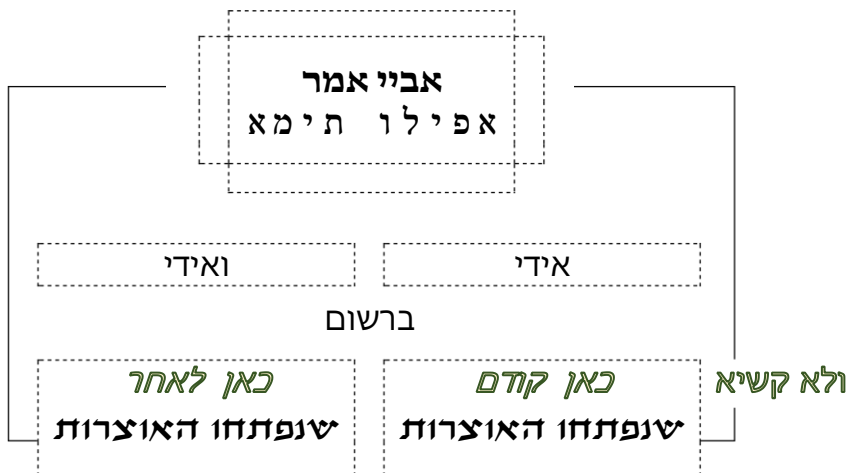
הרי אלו שלו

והא תנן:

חייב להכריז

אמר רבי זירא אמר רב:

בעא מיניה רב ביבי מרב נחמן:
מקום הוי סימן א לא הוי סימן

אמר ליה: תניתורה

מצא חביות

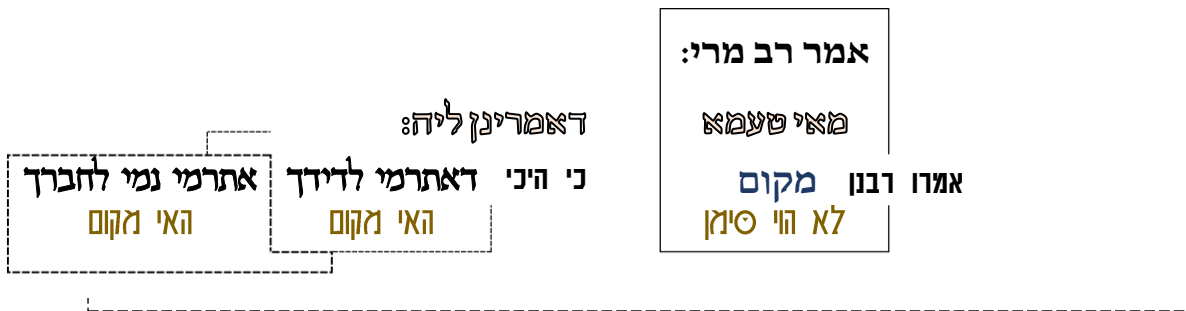

הרי אלו שלו

ואי סלקא דעתך דמקום הוי סימן לכרוז מקום

איכא דאמרי

הוא אברא באסכת כופרא בי מעצרתא
אתא לקמיה דרב

אמר ליה:

זיל שקול רובשך חזיה דהוא קא מחסס

אמר ליה: זיל פלוג ליה לחייא ברי מוניה

לימא קא סבר דב מקום לא הוי סימן?

אמר רבי אבא:

משום יאוש בעלים נגעו בה
דחזא דקרחי ביה חלפי.

רבי שמעון בן אלעזר אומר וכו'.

מאי אנפוריא אמר רב יהודה אמר שמואל:
כלים חדשים שלא שבעתן העין

היכי דמי

אי דלית בהו סימן פי שבעתן העין מאי הוי	אי אית בהו סימן כי לא שבעתן העין מאי הוי
---	---

**לעולם דלית בהו סימן
נפקא מינה
לאהדורי לעורבא מרבנן
בטביעות עינא**

שבעתו העין קים ליה בגוייהו ומהדרין ליה	כי לא שבעתו העין לא קים ליה בגוייהו ולא מהדרין ליה
--	--

דאמר רב יהודה אמר שמואל:
בהני תלת מיילי עבידי רבנן דמשנו במלייהו:

- במסכת
- ובפוריא
- ובאושפיזא

מאי נפקא מינה

אמר רב נחמן:

לאהדורי ליה אבידתא בטביעות עינא.

אי דעינן ביה

דלא משני אלא בהני תלת מהדרין ליה	ואי משני במילי אחריני לא מהדרין ליה
--	---

אמר רב נחמן חסידא

אזניה ליה כסא דכספא מאושפיזא

חזיא להווא ברבי רב זלתי יזיה ונגיה בגלימא דחבריה. אמר: היינו האי

דלא איכפת ליה אממונא דחבריה.

כפתיה ואודי.

תניא:
מודה רבי שמעון בן אלעזר
בכלים חדשים ששבעתן העין
שחייב להכריז.

לא אלו אחר
אימתי מותרים
בזמן
אבל מצאן
שנים שנים
אחד אחד
שחייב להכריז.

ואלו הן
כלים חדשים שלא שבעתן העין
שאינו חייב להכריז
כגון
בדי מחטין וצ'נוריות
ומחרוזות של קרזולות

ואמאי
מאי בדי שוכי
קרו ליה בדי

דבר דתלו ביה מידי בד קרו ליה

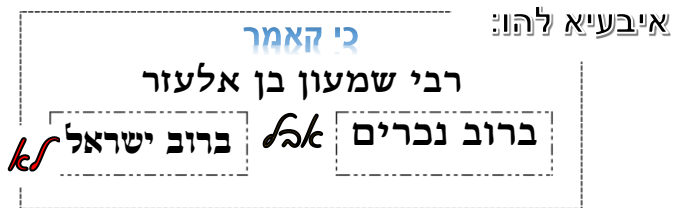
כי ההוא דתנן התם:
עלה אחד בבד אחד

וכן

היה רבי שמעון בן אלעזר אומר:

או דלמא:
אפילו ברוב ישראל
נמי אלא?

תא שמוני:

המוצא מעות
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ובכל מקום שהרבים מצויין שם
הרי אלו שלו

מפני שהבטלים
מתיאשין מהן

מאן שמעת ליה
דאזיל בתר רובא

רבי שמעון בן אלעזר
שמעת מינה
אפילו ברוב ישראל נמי.

אלא לעולם
בצורדין

והכא במאי עסקינן
בבתי כנסיות של נכרים.

בתי מדרשות
עאי איכא לפיפרי

בתי מדרשות דידן
דיתבי בהו נכרים.

בתי כנסיות נמי דיין
דיתבי בהו נכרים.

השתא דאתית להכי

תא שמענ:

מצא בה אבידה

אם רוב נכרים אינו חייב להכריז.	אם רוב ישראל חייב להכריז
-----------------------------------	-----------------------------

מאן שמעת ליה דאמר
אזלינן בתר רובא

רבי שמעון בן אלעזר

שמעת מינה

כי קאמר רבי שמעון בן אלעזר

ברוב נכרים *לא*
ברוב ישראל *לא*

הא מני

רבנן היא.
תפשוט מינה
דמודו ליה רבנן לרבי שמעון בן אלעזר
ברוב נכרים

אלא לעולם
רבי שמעון בן אלעזר היא
ואילו ברוב ישראל *לא*
והכא במאי עסקינן
בטמון.

אי בטמון

מאי עבידתיה גביה? והתנן:

מצא כלי באשפה

מגולה נוטל ומכריז	מכוסה לא יגע בו
----------------------	--------------------

כדאמר רב פפא:

באשפה
שאינה עשויה לפנות
ונמלך עליה
לפנותה.

הכא נמי

באשפה
שאינה עשויה לפנות
ונמלך עליה
לפנותה.

ואיבעית אימא:

לעולם רבנן

מי קתני
הן שלו?
אינו חייב להכריז קתני

ויניח וייתי ישראל ויהיב ביה סימנא ושקיל.

תא שמע

דאמר רב אסי: מצא תבית יין

בעיר שרובה נכרים

ואסורה

מותרת

בהנאה.

משום מציאה

בא ישראל

ונתן בה סימן

מותרת בשתיה למוצאה.

כפיא

כרבי שמעון בן אלעזר

שפיע פינה:

כי קאמר רבי שמעון בן אלעזר

ברוב

אלא

ברוב

ישראל א.

נכרים

לעולם

אימא לך רבי שמעון בן אלעזר אלא

ברוב ישראל

נמי קאמר

ורב אסי סבר לה

ופליג עליה

בחדא.

כותיה

בחדא

וכי מאחר דאסירא בהנאה

מותרת משום מציאה למאי הלכתא?

אמר רב אשי : לקנקנה

ההוא גברא דאשכח

ארבעה זוזי

דציירי בסדינא

וישדו בנהר בירן.

אתא לקמיה דרב יהודה אמר ליה: זיל אכריז.

והא זוטו של ים הוא!

לאני נהי ביין כיון דמתקיל לא מיאש.

והא רובא נכרים ניהו

שמע מינה אין הלכה כרבי שמעון בן אלעזר

אפילו

ברוב נכרים

לאני נהי ביין

וישראל
כרו ליה

דישראל
סכרו ליה

וכיון

דישראל כרו ליה
לא מיאש

כיון

דישראל סכרו ליה
אימור מישראל נפל

רב יהודה הוה שקיל ואזיל

בתריה דמר שמואל

<p>בא ישראל ונתן בה סימן מהו אמר ליה: תייב להתזיר.</p>	<p>אמר ליה: מצא כאן ארנקי מהו הרי אלו שלך.</p>
---	---

תרתיה

אמר ליה:
לפנים משורת הדין.

<p>ואהדרינהו למרייהו לבתר תריסר ירחי שתא</p>	<p>כי הא דאבוה דשמואל אשכח הנך חמרי במדברא</p>
--	--

לפנים משורת הדין.

רבא הוה שקיל ואזיל
בתריה דרב נחמן
בשוקא דגלדאי

ואמרי לה בשוקא דרבנן

<p>בא ישראל ונתן בה סימן מהו אמר ליה: הרי אלו שלך.</p>	<p>אמר ליה: מצא כאן ארנקי מהו אמר ליה: הרי אלו שלך.</p>
---	--

והלא עומד וצווח!

נעשה כצווח
על ביתו שנפל
ועל ספינתו שטבעה בים.

ההוא דיו דישקיל בשרא בשוקא
ויסדיה בצנייתא דבי בר עריון

אחא לקמיה דאבי.

אמר ליה:
זיל שקול לנפשך.

והא רובא דישראל נינהו

שמעת מינה:

הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפילו ברוב ישראל!

שאני דיו

דכזוטו של ים דמי.

והא אמר רב

בשר שנתעלם מן העין

אמור!:

בצוקא זכאיה.

רבי חנניא מצא

גדי לחל

בין טבריא לציפורי

והתירוהו לו

אמר רבי אמי:

התירוהו לו

משום שחיטה

כרבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי.

משום מציאה

כרבי שמעון בן אלעזר

דתניא: הרי שאברו לו

גדי ונתנו לו

הלך ומצאן שחוטין

ורבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי

מתיר

רבי יהודה

אוסר

אמר רבי: נראין

ודברי

דברי

רבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי

כשמצאן בבית

רבי יהודה

כשמצאן באשפה

התירוהו לו

משום שחיטה

רובא ישראל נינהו

שמעת מינה

הלכה כרבי שמעון בן אלעזר

אפילו

הרוב ישראל

אמר רבא:

הרוב נכריים

ורוב טבחי ישראל

רבי אמי אשכח
כיצות לחזות
בין טבריא לציפורי

אתא לקמיה דרבי אסי

ואמרי לה לקמיה דרבי יוחנן

ואמרי ליה בבי מדרשא.

אמרי ליה
זיל שקול לנפשך

רבי יצחק נפחא אשכח

קבוא דאלי

ביה אזלווי

אתא לקמיה דרבי יוחנן

ואמרי לה בי מדרשא.

אמרי ליה
זיל שקול לנפשך